

Κυπροαρχαϊκή εποχή

Ταφική αρχιτεκτονική-ταφικά έθιμα (σελ. 84)

Τι γνωρίζετε για τη νεκρόπολη της Σαλαμίνας;

- →
-
- τ.μ. (από δυτικά του δάσους της Σαλαμίνας μέχρι το μοναστήρι του Απ. Βαρνάβα)
- περιλαμβάνει μνημειώδεις τάφους (θυμίζουν τον τρόπο ταφής των βασιλιάδων όπως περιγράφεται από τον Όμηρο για τους

Περιγράψτε τους κτιστούς «βασιλικούς τάφους» της Σαλαμίνας.

Αποτελούνται από:
Ο νεκρός μεταφερόταν στον τάφο πάνω σε που το έσερναν τα οποία
προς τιμή του νεκρού. Έχουν βρεθεί του ζυγού και των αρμάτων σε **τύμβους** = (βλ. σελ. 86)

Τοποθετούσαν **κτερίσματα** στο νεκρό όπως:
.....
..... (βλ. σελ. 86-87)

Όλα τα πιο πάνω ταφικά έθιμα καθώς και η καύση των νεκρών και η προσφορά αμφορέων «ελαιού» αποτελούν συνέχεια

Πού αλλού έχουν βρεθεί βασιλικοί τάφοι (σελ.85);
.....

Τι ήταν τα Τζελλάρκα;

.....
.....
.....

Έθιμο της **πανσπερμίας** (περίοδος, περιγραφή, γιατί; διατήρηση-συνέχεια εθίμου):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ποιες πληροφορίες αντλούμε για την Αρχαϊκή Εποχή σύμφωνα με την πιο κάτω πηγή;

“Η Αρχαϊκή περίοδος είναι για την Κύπρο λαμπρή περίοδος, γι’ αυτό και κατά τη διάρκεια της η νήσος παρουσιάζει σημαντική συσσώρευση πλούτου. Η επικοινωνία με Ανατολή και Δύση είναι συνεχής και αυτό σημαίνει ευδαιμονία για την Κύπρο. Κατά τον χρονογράφο Ευσέβιο του 3/4ου μ.Χ. αιώνα η Κύπρος ήταν θαλασσοκράτειρα για 33 χρόνια. Αν στη μακραίωνη ιστορία της νήσου συνέβη πράγματι κάτι τέτοιο, τότε η καταλληλότερη περίοδος που ταιριάζει απόλυτα στην ανωτέρω εικόνα είναι το β’ μισό του 8ου π.Χ. αιώνα.

Απόδειξη για την υλική ευμάρεια της εποχής παρέχουν κατ’ εξοχήν οι λεγόμενοι βασιλικοί τάφοι της Σαλαμίνας οι οποίοι, αν και συλημένοι, απέδωσαν πλήθος πολυτελέστατων ευρημάτων, που δίκαια τους χαρακτηρίζουν βασιλικούς. Θυσίες αλόγων, προσφορές τριπόδων και λεβήτων που κοσμούνται με προτομές σειρήνων και γρυπών, άρματα με όλα τα στολίδια τους, κρεβάτια από ελεφαντόδοντο και θρόνοι διακοσμημένοι θαυμάσια, όλα τοποθετούνταν στους δρόμους των τάφων, με σκοπό να συνοδεύσουν τους ιδιοκτήτες τους στην άλλη ζωή.

Το τέλος του 8ου π.Χ. αιώνα παρατηρείται η διάδοση των Ομηρικών Επών, της Ιλιάδας δηλαδή και της Οδύσσειας, μια διάδοση που πρέπει να επέδρασε πολύ στους Κυπρίους. Τα ταφικά έθιμα, όπως αυτά παρουσιάζονται κυρίως στη Σαλαμίνα αλλά και στην Πάφο και αλλού, είναι βέβαιο πως είναι απότοκο αυτής της διάδοσης. Στους νεκρούς προσφέρονται οβελοί (σούβλες) για να ψήνουν το κρέας τους, ένα έθιμο που παρατηρείται επίσης στην Κρήτη και το Άργος την ίδια περίοδο και ανακαλεί στη μνήμη μας παρόμοια σύνεργα του Αχιλλέα, όταν αυτός φιλοξένησε στη σκηνή του τους ηγέτες του στρατού των Αχαιών, κατά τη διάρκεια του Τρωικού πολέμου.

Σύμφωνα με τον Όμηρο, στους νεκρούς προσφερόταν μέλι και λάδι, ένα έθιμο που παρατηρείται και στη Σαλαμίνα, ενώ οι φλόγες, στις οποίες τοποθετούσαν το σώμα του νεκρού για να απανθρακωθεί, σβήνονταν προς το τέλος με κρασί, όπως ακριβώς έγινε και με τις φλόγες στις οποίες παραδόθηκε το άψυχο σώμα του Πατρόκλου. Η στάχτη και τα λίγα κόκαλα του νεκρού ήρωα μαζεύτηκαν προσεκτικά, όπως διηγείται ο Όμηρος, τυλίχτηκαν με ευλάβεια σε λινό σεντόνι και τοποθετήθηκαν σε χρυσή υδρία.

Στη Σαλαμίνα, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση του δεύτερου μισού του 8ου π.Χ. αιώνα, τα οστά του απανθρακωθέντος νεκρού τυλίχτηκαν σε ύφασμα και τοποθετήθηκαν σε ορειχάλκινο λέβητα που έκλεινε από πάνω. Εύκολα, λοιπόν, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι Κύπριοι, παρά την εξεζητημένη επίδειξη του πλούτου τους που δείχνει σαφώς ανατολική επίδραση, δεν λησμονούν τις ρίζες τους, για τις οποίες δείχνουν πολύ περήφανοι. ”

(<http://www.churchofcyprus.org.cy/article.php?articleID=114>

Δημοσιεύτηκε: Οκτώβριος 30. 2008 19:02

Ενημερώθηκε: Απρίλιος 12. 2010 15:35)